

Bohumil Mudřík se narodil 3. prosince 1941 ve Zlíně. Dětství prožil v době druhé světové války a krátce po jejím skončení. Z tohoto období mu utkvěla například vzpomínka na bombardování továrny Baťa. Vyrůstal v rodině se dvěma sestrami. Jeho otec se jmenoval Bohumil a byl vedoucím ústředí zlepšovacích návrhů ve Svitu, maminka Ludmila byla mistr šicí dílny ve Svitu.

Dětství prožíval podobně jako mnoho jiných dětí té doby. Hrál si venku s kamarády a chodil do školy. Ve škole bylo ve třídách hodně dětí – někdy až kolem třiceti žáků. Mezi jeho oblíbené předměty patřil především sport.

Ke sportu měl vztah už od mládí. Nejprve hrál fotbal za Zlín, ale později se začal věnovat sportovní gymnastice. Ke gymnastice se dostal zhruba v šestnácti letech, a to díky své sestře, která se tomuto sportu věnovala. Brzy se ukázalo, že má pro gymnastiku velký talent.

Aby si přivydělal peníze, chodil už jako mladý na brigády. Vzpomínal například, že kolem patnácti let v noci vykládal kůru z vagónů pro koželužny v Otrokovicích, nebo brousil sklo ve sklárně.

Postupně se vypracoval mezi nejlepší československé gymnasty. Díky svým výkonům se dostal až do reprezentace a měl možnost účastnit se olympijských her. Startoval například na olympiádě v Tokiu (1964), v Mexiku (1968) a také na olympiádě v Mnichově (1972). Na olympijské hry vzpomínal jako na velký životní zážitek. Po olympiádě v Tokiu měli gymnasté možnost cestovat nejprve po Japonsku a potom se přesunuli na několik týdnů do Číny. Jedním z nejsilnějších olympijských momentů bylo přivítání sportovců během nástupu na olympiádě v roce 1968, kdy po okupaci Československa publikum vyjadřovalo našim sportovcům velkou podporu. Olympiáda v Mnichově byla narušena smutnými událostmi, únosem a zavražděním izraelských sportovců.

S aktivní gymnastickou kariérou skončil v roce 1974. Chvilí pracoval v tiskárně Melantrich, poté přešel ke stavebnictví, kde zůstal až do důchodu. Mezi lety 1976 až 2006 patřil k fotbalovému týmu Amfora, se kterým procestoval kus světa.

V osobním životě byl Bohumil Mudřík třikrát ženatý a má syna, na kterého je velmi hrdý. Ve volném čase rád čte, luští křížovky, jezdí za synem a věnuje se vnoučatům. Dodnes si každý den doma zacvičí, aby se udržoval v kondici. Pravidelně se také schází s přáteli z různých oborů v Klubu legend.

Život Bohumila Mudříka je příkladem člověka, který se díky talentu, vytrvalosti a tvrdé práci dokázal prosadit ve vrcholovém sportu a reprezentovat svou zemi na největších světových soutěžích.